

COMMISSION DES AFFAIRES
SOCIALES

du

MARDI 6 FEVRIER 2007

Matin

COMMISSIE VOOR DE SOCIALE
ZAKEN

van

DINSDAG 6 FEBRUARI 2007

Voormiddag

De vergadering wordt geopend om 10.07 uur en voorgezeten door de heer Hans Bonte.
La séance est ouverte à 10.07 heures et présidée par M. Hans Bonte.

01 Question de Mme Véronique Ghenne au ministre de la Fonction publique, de l'Intégration sociale, de la Politique des grandes villes et de l'Égalité des chances sur "le respect par la Belgique des engagements pris dans le cadre de la CEDAW" (n° 13955)

01 Vraag van mevrouw Véronique Ghenne aan de minister van Ambtenarenzaken, Maatschappelijke Integratie, Grootstedenbeleid en Gelijke Kansen over "het nakomen door België van de beloften die werden gedaan in het kader van het CEDAW-verdrag" (nr. 13955)

01.01 **Véronique Ghenne** (PS): Monsieur le président, monsieur le ministre, la convention sur l'élimination de toutes les formes de discrimination à l'égard des femmes, signée à New York le 18 décembre 1979, a été approuvée par la Belgique au travers de la loi du 11 mai 1983. Cette convention rassemble en un seul instrument consacré aux droits de la femme, les dispositions antérieures des Nations unies relatives à la discrimination fondée sur le sexe. Elle en étend la portée afin d'éliminer toutes les formes de discrimination à l'égard des femmes.

Les États signataires de cette convention ont pris comme engagement de présenter au Comité pour l'élimination de toutes les formes de discrimination à l'égard des femmes, à intervalle régulier - à savoir tous les quatre ans -, un rapport sur les progrès accomplis dans la mise en œuvre de la convention. La Belgique devait ainsi rendre un premier rapport en 1986, puis en 1990, en 1994, en 1998, en 2002 et enfin en 2006. Malheureusement, force est de constater que seuls les quatre premiers rapports ont été rendus. Depuis 1998, notre pays semble donc manquer à ses engagements.

Monsieur le ministre, me confirmez-vous cet état de fait? En cas de réponse positive, quelle raison justifie-t-elle ce manquement à nos engagements?

01.02 **Christian Dupont**, ministre: Madame la députée, je voudrais vous rassurer en grande partie. La mise en œuvre de la convention CEDAW a fait l'objet d'un double rapport couvrant la période 1989-1997, qui a été transmis à l'ONU en 1998. En 2002, en réponse aux remarques de l'organisation internationale, nous avons transmis une défense orale du double rapport, qui peut être considérée comme l'état des lieux pour 2002.

Dès le mois de mai 2006, j'ai chargé l'Institut pour l'égalité des femmes et des hommes d'assurer la coordination concrète du nouveau rapport qui doit faire état des évolutions intervenues durant la période 2002-2006.

Il existe donc bien un double rapport pour les années 1989-1997, suivi d'une note de défense qui a été déposée en 2002 et qui est, en réalité, le rapport couvrant cette période. Quant au rapport 2002-2006, il sera transmis à l'ONU pour l'été 2007.

01.03 **Véronique Ghenne** (PS): Monsieur le ministre, je vous remercie. Je suis rassurée par vos réponses car la ségrégation au niveau des femmes perdure. Les inégalités demeurent tant au niveau salarial qu'au niveau professionnel.

Pourrais-je avoir connaissance de ce rapport? Nous sera-t-il transmis?

01.04 Christian Dupont, ministre: Nous vous transmettrons évidemment tous les documents dont nous disposons mais vous avez raison de poser la question car, parfois, la vigilance s'estompe.

La Belgique tarde parfois à remettre certains rapports internationaux. C'est en partie dû à la difficulté de rassembler certains partenaires mais nous avons des obligations internationales et nous devons respecter les engagements que nous avons pris.

Je suis agacé lorsqu'on ne remplit pas ses obligations et qu'on ne dépose pas à temps les rapports. Madame Ghenne, je vous remercie encore pour votre vigilance.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

02 Vraag van mevrouw Magda De Meyer aan de minister van Ambtenarenzaken, Maatschappelijke Integratie, Grootstedenbeleid en Gelijke Kansen over "extra middelen voor intrafamiliaal geweld" (nr. 13725)

02 Question de Mme Magda De Meyer au ministre de la Fonction publique, de l'Intégration sociale, de la Politique des grandes villes et de l'Égalité des chances sur "l'octroi de moyens supplémentaires pour la violence intrafamiliale" (n° 13725)

02.01 Magda De Meyer (sp.a-spirit): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, voor de kerstvakantie was er heel wat commotie omtrent de mogelijke besparingen in de omkadering van de sector van het intrafamiliaal geweld en dit ondanks een unaniem gestemde resolutie van de Kamer die precies het tegenovergestelde vroeg, met name meer beleidsaandacht, meer mensen en meer middelen om het probleem in te dijken.

U kondigde toen aan extra geld ter beschikking te stellen aan de CAW's in de vorm van sociale Maribels om voor de nodige omkadering te zorgen, uiteraard samen met de middelen die vanuit de Gemeenschappen ter zake ter beschikking worden gesteld.

Mijnheer de minister, hoe ver staat het met deze belofte? Worden met deze maatregelen wel degelijk alle Vlaamse provincies bediend? Over hoeveel mensen gaat het? Op welke manier worden ze uitgesplitst? Wanneer zal de concrete aanwerving starten?

02.02 Minister Christian Dupont: Mijnheer de voorzitter, collega's, ten opzichte van 2006 wordt het sectoraal fonds sociale maribel van de openbare sector in 2007 met bijkomende middelen ten bedrage van 26 miljoen gestijfd. Dit bedrag is bestemd voor hulp bij de creatie van nieuwe arbeidsplaatsen in de lokale sector, gemeenten, provincies, OCMW's en intercommunales.

In overleg met minister Demotte wordt een deel van de extra middelen prioritair besteed aan de ontwikkeling van globale projecten in de volgende sectoren: de sociale tolken, de opvang en integratie van migranten, meer bepaald de toegang tot de voorzieningen voor mentale gezondheid, de strijd tegen het partnergeweld, meer bepaald de begeleiding van de daders van dit geweld en de strijd tegen kinderbedelarij.

Alle geïnteresseerde lokale partners waaronder de provincies konden tot 17 januari een aanvraag indienen.

Bij de toekenning, die gedurende de maand februari moet gebeuren, zal voorrang worden gegeven aan de projecten die reeds worden gesubsidieerd door het Instituut voor de Gelijkheid van Vrouwen en Mannen. Er zal echter ook worden gewaakt over een evenwichtige verdeling over de provincies, rekening houdend met de ontvangen kandidaturen. De eerste bedoeling was de bestaande projecten te steunen en te helpen overleven. Ik heb echter ook de vraag van andere eventuele partners gehoord en een vraag om de middelen over alle provincies te verdelen. We gaan dat dus proberen te doen. We gaan in ieder geval rekening houden met alle aanvragen die we hebben gekregen.

Over het aantal personen waarover het precies gaat is er nog niets beslist. Het betreft echter minstens 25 voltijdse equivalenten aan sociale Maribel-jobs voor de strijd tegen partnergeweld voor het hele land. Daar de aanvragen tot 17 januari konden worden ingediend, kan ik u nu nog niet zeggen over hoeveel mensen het uiteindelijk zal gaan. De aanvragers mogen voor het einde van de maand februari een antwoord

verwachten en hebben tot 31 juli de tijd om tot concrete aanwerving over te gaan.

02.03 Magda De Meyer (sp.a-spirit): Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Het zal dus pas eind februari duidelijk zijn hoeveel mensen er precies naar de verschillende provincies gaan en in welke projecten. Zo begrijp ik het toch goed?

De **voorzitter**: De bespreking van de vragen en antwoorden wordt geschorst tot 11 uur.

De vergadering wordt geschorst om 10.16 uur en hervat om 11.03 uur.

La séance est suspendue à 10.16 heures et reprise à 11.03 heures.

03 Question de M. Joseph Arens au ministre de l'Emploi sur "le droit au congé parental" (n° 13854)

03 Vraag van de heer Joseph Arens aan de minister van Werk over "het recht op ouderschapsverlof" (nr. 13854)

03.01 Joseph Arens (cdH): Monsieur le président, monsieur le ministre, pour prendre soin de son enfant, le travailleur peut, au choix, prendre son congé parental selon différentes modalités. Plusieurs catégories de personnes ont pendant longtemps été oubliées des lois relatives à ce congé et n'ont eu dès lors aucune possibilité d'en bénéficier.

Dans le secteur privé, chaque travailleur a le droit de prendre un congé parental. La réglementation est également applicable au personnel statutaire et contractuel des provinces, communes, des agglomérations et des fédérations de communes. Les établissements publics et les associations de droit public qui dépendent de ces pouvoirs sont également autorisés à appliquer les dispositions à leur personnel.

Dorénavant, le droit à ce congé a donc été étendu au personnel rétribué par la Communauté française, notamment aux universités. Il me revient toutefois que toutes les universités ne peuvent actuellement pas bénéficier des dispositions applicables dans le secteur privé en matière de congé parental.

Monsieur le ministre, pouvez-vous m'informer des dispositions applicables au personnel des universités? Qu'en est-il des personnes engagées pour un contrat à durée déterminée, comme c'est le cas de la plupart des chercheurs universitaires?

03.02 Peter Vanvelthoven, ministre: Monsieur le président, cher collègue, la réponse à la question de savoir quelles dispositions en matière de congé parental sont d'application aux universités diffère en fonction du type d'université et de la Région.

Les universités libres relèvent du règlement du secteur privé, c'est-à-dire l'arrêté royal du 29 octobre 1997, et ont droit à des congés thématiques. Les universités communautaires relèvent du champ d'application de l'arrêté cadre du 7 mai 1999. Cet arrêté royal cadre détermine le cadre dans lequel les pouvoirs non fédéraux peuvent rendre l'interruption de carrière et les congés thématiques applicables à leurs travailleurs.

C'est seulement lorsque le pouvoir régional, dont dépendent les universités, a pris un arrêté, après accord préalable du Conseil des ministres fédéral qui rend les dispositions de l'arrêté cadre applicables aux travailleurs des universités, que ces derniers peuvent en bénéficier effectivement. Dès lors, il appartient aux pouvoirs régionaux de prévoir le droit au congé parental.

En ce qui concerne les universités communautaires flamandes, les dispositions suivantes sont d'application:

- le personnel technique statutaire et contractuel a adhéré à l'arrêté cadre le 1er mai 2003 et a donc droit au congé parental;
- le personnel académique indépendant et assistant n'y a pas adhéré et n'a donc pas droit au congé parental.

En ce qui concerne les universités communautaires wallonnes, les dispositions suivantes sont d'application:

- le personnel technique statutaire contractuel n'a pas adhéré à l'arrêté cadre et n'a donc pas droit au congé parental;
- le personnel académique indépendant n'y a pas adhéré et n'a donc pas droit au congé parental.

Un arrêté royal sera publié sous peu visant à assouplir le congé parental par analogie au règlement en

vigueur dans le secteur privé, c'est-à-dire que l'âge de l'enfant est porté de 4 à 6 ans. La transition entre les différents régimes est possible et de nouvelles périodes minimums pour prendre le congé en question seront installées.

Pour ce qui est des travailleurs temporaires, ceux-ci ont les mêmes droits que les travailleurs permanents. Seule la condition d'ancienneté peut avoir un certain effet. Dans le secteur privé et donc également dans les universités libres, une condition d'ancienneté est d'application. Le droit au congé parental est accordé lorsque, au cours des 15 mois précédant la demande, le travailleur a été lié pendant 12 mois, pas nécessairement successifs, à l'employeur par un contrat de travail.

Pour le secteur public, y compris dans l'enseignement, aucune condition d'ancienneté n'est d'application. Dès lors, on a droit au congé parental lorsqu'on est en service. Il va sans dire que le congé parental ne peut être pris qu'à la condition de relever d'un contrat de travail. Au terme du contrat, le congé parental prend fin lui aussi.

03.03 Joseph Arens (cdH): Monsieur le ministre, je vous remercie pour cette réponse très complète.

Vous avez parlé de l'arrêté royal qui assouplira les conditions d'accessibilité au congé parental. Mais quand sera-t-il publié: avant la fin de la législature?

03.04 Peter Vanvelthoven, ministre: Oui.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

04 Vraag van mevrouw Greta D'hondt aan de minister van Werk over "de activering van werkzoekenden" (nr. 13923)

04 Question de Mme Greta D'hondt au ministre de l'Emploi sur "l'activation des demandeurs d'emploi" (n° 13923)

04.01 Greta D'hondt (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik heb mijn vraag opgesteld naar aanleiding van het IRES-rapport dat verschenen is over de effecten die de verwittigingsbrief van de RVA zou hebben op het zoekgedrag van werkzoekende jongeren. Daaruit blijkt dat de brief inderdaad effecten heeft, maar dat het alleen een echt effect resorteert wanneer het ook gepaard gaat met activiteiten vanuit de Gewesten en Gemeenschappen. Ik denk dat wij er niet over verwonderd zijn dat er ook een verschil in effecten blijkt naargelang de doelgroep. Ook zegt men dat de Vlaamse werkzoekenden gemakkelijker geneigd zouden zijn een iets minder goedbetaalde deeltijdse job aan te nemen dan hun Waalse of Brusselse collega's. Zo worden een aantal zaken verder besproken.

Ik heb de vraag hier vooral gesteld omdat het IRES-rapport natuurlijk maar een heel beperkte invalshoek heeft, namelijk die ene brief, en dat het activeringsbeleid heel wat ruimer is.

Daarom zou ik mijn uiteenzetting vooral willen toespitsen op mijn tweede vraag: wanneer zullen wij hier in de commissie opnieuw de resultaten van het activeringsbeleid ten gronde kunnen bespreken, zodat wij niet moeten voortgaan – dat doet zeker niets af aan de inzet van de mensen die de studie van IRES gemaakt hebben – op een heel beperkte, te nauwe invalshoek met betrekking tot het activeringsbeleid? Wanneer zullen wij dat hier opnieuw bespreken?

Ten tweede, mijnheer de minister, in de studie van IRES rijst ook de vraag wat anno 2004 een passende dienstbetrekking is. Ik zou u toch willen vragen wat wij daarmee nog verder kunnen en zullen doen. Ik heb mij dit al bij herhaling afgevraagd en in voorstellen verwerkt. Moeten wij in 2007 niet eens bekijken of we de notie "passende dienstbetrekking", met alle aanverwante zaken – het aantal uren van huis weg, de verdiensten en dergelijke – opnieuw op punt kunnen stellen?

Dat zijn de twee belangrijkste bedenkingen of vragen die ik naar aanleiding van deze vragenreeks aan u zou willen stellen en waarop ik graag een antwoord zou krijgen.

04.02 Minister Peter Vanvelthoven: Mijnheer de voorzitter, mevrouw D'hondt, voor de duidelijkheid deel ik u mee dat de studie van de UCL uitgevoerd werd in opdracht van de FOD Wetenschapsbeleid. Het betrof een

van de kortlopende onderzoeksprojecten die tot doel hadden een eerste evaluatie te maken van nieuwe overheidsinitiatieven.

De FOD Wetenschapsbeleid heeft in het verleden een oproep gelanceerd om mogelijke onderzoeksdomijnen te kennen. De FOD WASO heeft dan dit project aangereikt, maar – dat moet ik eraan toevoegen – was niet vertegenwoordigd in de begeleidingscommissie. Het effect van de begeleidingsbrief, de eerste brief, was trouwens ook al onderzocht door de RVA. De resultaten zijn ook voorgesteld tijdens de zitting van de Kamercommissie van 22 november 2005. De resultaten van dat onderzoek worden nu bevestigd door het onderzoek van de UCL.

Zoals iedereen hebt ook u ernaar verwezen: het is uiteraard niet mogelijk om uit een studie betreffende de verwittiging dat iemand tot de doelgroep van een plan behoort, conclusies te trekken over het volledige plan of de volledige procedure tot actieve begeleiding en opvolging van werklozen zelf. Het samenwerkingsakkoord afgesloten tussen de federale Staat, de Gewesten en de Gemeenschappen betreffende de activering van het zoekgedrag, voorziet erin dat de uitvoering van het akkoord om de zes maanden wordt geëvalueerd, samen met de sociale partners. Dat gebeurt ook telkens om de zes maanden. Tevens werd er destijds afgesproken dat er medio 2007 – over enkele maanden dus, de voorbereiding is trouwens volop bezig – een globale evaluatie komt van de uitvoering van het samenwerkingsakkoord.

Op dat ogenblik moet ook beslist worden of het mechanisme van schorsing van uitkering wegens langdurige werkloosheid al dan niet definitief verdwijnt. Met alle partners werd destijds, bij het begin van een samenwerkingsakkoord, ook afgesproken dat er tot het ogenblik van de globale evaluatie medio 2007 geen aanpassingen aan het plan en de hele procedure zouden gebeuren.

Wat betreft de definitie van een passende dienstbetrekking, vandaag bestaat er natuurlijk een definitie. Ik meen dat bij de globale evaluatie misschien ook eens moet geëvalueerd worden of de definitie van een passende dienstbetrekking, die al jaren bestaat, vandaag al dan niet nog dezelfde moet blijven.

Wat de transmissie van gegevens betreft, ik wil nog even eraan toevoegen dat die tussen de bevoegde Gewestinstellingen en de RVA steeds vlotter verloopt. De RVA legt, waar het moet, vandaag wel degelijk reeds sancties op wegens het weigeren van een passende betrekking of opleiding. De studie van de UCL gaat, wat dit betreft, blijkbaar terug op een situatie van vóór het volledig operationeel zijn van het samenwerkingsakkoord.

Over enkele maanden gaan wij naar die globale evaluatie. Dat is de bottomline. Mijn diensten zijn die evaluatie aan het voorbereiden. De evaluatie zal misschien plaatsvinden op een vervelend tijdstip, namelijk op het ogenblik dat de verkiezingen pas achter de rug zijn en wij in volle onderhandelingen zullen zitten. Met wij bedoel ik, in het algemeen, iedereen die op dat ogenblik geroepen wordt om te onderhandelen. Anderzijds is het misschien het goede moment om tot evaluatieresultaten te komen en die mee te nemen in het regeerakkoord van de nieuwe regering.

04.03 Greta D'hondt (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik blijf er zeer sterk van overtuigd dat het interval waarmee wij in het Parlement het activeringsbeleid opvolgen, te groot is.

Ik wil niet direct naar bijsturing gaan of zware kritiek hebben, maar ik vind dat wij dit van veel dichterbij moeten volgen. Ik bedoel niet dat meerdere collega's vragen moeten stellen, maar dat wij dit werkelijk sneller moeten opvolgen en sneller een discussie ten gronde aangaan.

Ik vind eerlijk gezegd dat het niet aan de sociale partners toekomt om te bepalen met welk interval het Parlement dit mag bespreken. Ik heb het niet over wijzigen, maar wel over bespreken. Dit zou meer moeten gebeuren.

Wanneer u het hebt over midden 2007, weten wij allemaal dat het ten vroegste eind 2007 zal zijn vooraleer dit hier in de Kamer zal worden besproken. U zegt dat daarmee rekening zal worden gehouden bij het opstellen van de regeringsverklaring. Dat zal dan waarschijnlijk zijn vóór het hier kan worden besproken en men zal dus niet met de mening van het Parlement rekening kunnen houden bij de regeringsverklaring. Of voorziet u, wat ook mogelijk is, een hele lange periode van regeringsvorming? Anders zal de regeringsverklaring er moeten zijn vóór wij dit hier in het Parlement zullen kunnen bespreken.

Ik betreur dit. Ik had het graag nog in deze legislatuur besproken. Ik vraag mij af waarom wij dit niet kunnen

doen, met de gegevens die ter tafel liggen, bij het afronden van deze legislatuur.

04.04 Minister **Peter Vanvelthoven**: Mijnheer de voorzitter, ik wil heel kort reageren omdat het natuurlijk niet zo is dat de sociale partners noch de federale of de regionale regering bepalen wat hier al dan niet geëvalueerd wordt. Ik herinner mij voorgaande tussentijdse evaluaties die om de zes maanden gebeurden. Bij die aangelegenheden is er hier in de commissie een presentatie gehouden. Als dat gevraagd wordt, heb ik er geen probleem mee om dat te doen en de discussie met het Parlement te voeren.

Het is wel zo dat we in een samenwerkingsakkoord dat medio 2004 gesloten is tussen alle betrokkenen – de verschillende betrokken regeringen, maar ook de plaatsingskantoren VDAB, FOREM, ORBEM en de sociale partners – bepaald hebben dat we na drie jaar zouden evalueren. Waarom gebeurt dat na drie jaar? In heel de procedure hebben we geleidelijk de groepen uitgebreid. Het is natuurlijk altijd zinvol om te discussiëren, maar de globale evaluatie konden we pas maken als we ook zicht hadden op de activering van de laatste groep die we bij de procedure zouden betrekken. Vandaar dat er destijds voor gekozen is om dat na drie jaar te doen, medio 2007.

Misschien ging men er toen van uit dat de huidige regering het geen volle vier jaar zou uitzingen. Dat is nu wel het geval. Het valt misschien een beetje ongelukkig, maar ik denk dat het belangrijk is dat als er medio 2007 een evaluatie gebeurt met de sociale partners en met alle betrokkenen de nieuwe regering, welke samenstelling ze ook zal hebben, daar op dat ogenblik rekening mee zou houden. We zullen zien hoeveel tijd die evaluatie in beslag zal nemen. Dat zal dan vervolgens uiteraard hier in het Parlement ter sprake komen. Meent de commissie dat we daarover binnenkort een verder gedachtewisseling moeten hebben, dan hou ik mij daarvoor graag ter beschikking, voorzitter.

04.05 **Greta D'hondt** (CD&V): De laatste repliek van de minister verduidelijkt de zaak iets meer. Ik wil zeker de eindevaluatie die men in 2007, na drie jaar, voorzien had niet in het gedrang brengen. We kunnen dan zien wat er ten gronde moet bijgestuurd worden. Wat ik vroeg, was dat deze commissie en het Parlement de zaken tussentijds zouden opvolgen om te zien hoe het verloopt en waar we staan. Zo zijn we gewapend om in 2007 te bekijken wat er moet gebeuren. Ik denk dat wij dit eigenlijk aan onszelf verplicht zijn.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

05 **Question de M. Benoît Drèze au ministre de l'Emploi sur "les retards de paiement du Maribel social" (n° 14021)**

05 **Vraag van de heer Benoît Drèze aan de minister van Werk over "de achterstallige betaling van de sociale Maribel" (nr. 14021)**

05.01 **Benoît Drèze** (cdH): Monsieur le président, monsieur le ministre, ma question sera brève.

Chacun connaît la mesure du Maribel social qui a été initiée par la ministre Miet Smet en 1997 et qui a permis la création de plusieurs milliers voire plusieurs dizaines de milliers d'emplois dans le secteur non marchand, tant privé que public.

Ma question porte plus spécifiquement sur le volet "non-marchand privé". Monsieur le ministre, comme vous le savez, la réglementation prévoit le paiement d'avances régulières dans les différents fonds relatifs à chacune des commissions paritaires du non-marchand privé. Or, l'avance, qui était attendue pour le 15 janvier, n'était toujours pas arrivée à la fin de la semaine passée

Cette avance a-t-elle été payée entre-temps? Pouvez-vous nous expliquer les raisons du retard d'au moins une quinzaine de jours? Pouvez-vous nous rassurer sur le fait que cette situation ne se reproduira plus? Ne pensez-vous pas que les modalités d'exécution, qui sont manifestement de plus en plus contraignantes au niveau du Maribel social, augmentent les risques de dysfonctionnements?

05.02 **Peter Vanvelthoven**, ministre: Monsieur le président, cher collègue, l'arrêté royal du 18 juillet 2002 portant exécution de la mesure Maribel social prévoit en effet le paiement en tranches trimestrielles des dotations annuelles. Le premier paiement aurait effectivement dû être versé le 15 janvier 2007. Ce premier paiement n'a pas encore eu lieu pour l'instant parce que l'arrêté d'exécution précité subit un certain nombre de modifications pour l'année 2007.

Alors qu'en 2006, des modifications ont été apportées au règlement faisant en sorte qu'aucun fonds n'a reçu moins de dotation que l'année précédente, le règlement 2007 prévoit à nouveau que l'accroissement du nombre de travailleurs est pris en compte dans le montant de la dotation.

C'est seulement la semaine passée que j'ai reçu l'avis provisoire du Conseil d'État relatif à l'arrêté modificatif. L'administration apporte à présent les dernières adaptations à cet arrêté, adaptations qui ne sont par ailleurs que d'ordre technique. Cet arrêté modificatif pourra ensuite être signé en même temps que l'arrêté royal fixant les dotations 2007. Les paiements auront sans aucun doute lieu dans le courant de ce mois-ci.

Il est évident que le ministre des Affaires sociales et moi voulons en tout cas éviter que le fonds sectoriel n'éprouve des difficultés à cause de cette situation. C'est la raison pour laquelle nous avons demandé à l'Office national de sécurité sociale de procéder déjà à un paiement égal à 2/12èmes du montant de la dotation prévue pour l'année 2006. L'ONSS a effectué ce paiement le 2 février dernier, ce qui devrait permettre au secteur d'honorer ses obligations pour ces premiers mois.

Étant donné que les dotations doivent être fixées chaque année par arrêté royal et que cet arrêté de dotation ne peut être pris que sur la base de l'arrêté royal du 18 juillet 2002, cela pose en effet toujours problème lorsque les modalités du Maribel social font l'objet de modifications. Je prendrai donc à cœur votre suggestion visant à remédier à ce problème.

05.03 Benoît Drèze (cdH): Monsieur le président, je remercie le ministre pour sa réponse très précise. Je suis rassuré de savoir que les paiements sont partis le 2 février. Vous l'avez demandé à l'ONSS alors que la réglementation n'est pas encore tout à fait complète.

J'étais d'ailleurs étonné que cela arrive car ce n'est pas la première fois que des modifications sont apportées. D'habitude, l'ONSS accepte de faire un paiement quand il a les garanties politiques, même si les arrêtés ne sont pas encore tout à fait clôturés. Je craignais, dans ce cas-ci, une difficulté plus importante que ce qu'on connaît d'habitude.

Cela dit, il y a quand même eu un décalage de plus de quinze jours par rapport à ce qui était attendu. Au-delà des fonds, ce sont surtout les employeurs concernés qui ne reçoivent pas leur dû, alors qu'ils sont, eux, contraints de payer les salaires et les cotisations sociales et fiscales en temps et en heure.

Je ne peux donc qu'inviter le gouvernement, celui-ci et les futurs, à essayer d'être prêt un peu plus tôt les prochaines fois.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

06 Vraag van de heer Guy D'haeseleer aan de minister van Werk over "de cumulatie van onderbrekingsuitkeringen met inkomsten die voortvloeien uit een mandaat van provincieraadslid" (nr. 14000)

06 Question de M. Guy D'haeseleer au ministre de l'Emploi sur "le cumul d'allocations d'interruption et de revenus provenant d'un mandat de conseiller provincial" (n° 14000)

06.01 Guy D'haeseleer (Vlaams Belang): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, in antwoord op mijn vraag van 24 januari 2007 antwoordde u dat er snel een koninklijk besluit zou worden gepubliceerd dat de problematiek van de cumul van uitkeringen voor loopbaanonderbreking met het mandaat van provincieraadslid zou oplossen.

De oorspronkelijke idee om het koninklijk besluit retroactief vanaf 1 januari 2007 te laten ingaan, zou een juridisch vacuüm creëren, aangezien de provincieraadsleden reeds begin december 2006 hun eed hebben afgelegd.

U antwoordde mij toen dat u de zaak door uw administratie zou laten herbekijken.

Mijn vraag is dan ook concreet: wanneer wordt het koninklijk besluit gepubliceerd? De zaak wordt immers

heel dringend. Sommige werkloosheidsbureaus werden al geconfronteerd met aanvragen van provincieraadsleden.

Werden er met de RVA al informele afspraken gemaakt om te wachten op het koninklijk besluit, alvorens in concrete dossiers beslissingen te nemen?

06.02 Minister **Peter Vanvelthoven**: Mijnheer de voorzitter, collega', het koninklijk besluit wordt deze week finaal afgewerkt en zal daarna voor spoedadvies worden voorgelegd aan de Nationale Arbeidsraad en het beheerscomité van de RVA.

De publicatie zal vervolgens zo snel mogelijk plaatsvinden. De datum van inwerkingtreding is retroactief en zal ingaan vanaf 1 december 2006, de dag waarop de nieuwe provincieraden werden geïnstalleerd.

Bovendien is ook bepaald dat cumul van onderbrekingsuitkeringen met het mandaat van districtsraadslid mogelijk is. De RVA is nauw betrokken bij het opstellen van het koninklijk besluit en is dus op de hoogte van de geplande wijzigingen.

De aanvragen waarin reeds een beslissing werd genomen, zullen worden gewijzigd. Over de aanvragen die nu binnenkomen zal in het licht van de nieuwe reglementering worden beslist.

06.03 **Guy D'haeseleer** (Vlaams Belang): Mijnheer de minister, ik dank u voor uw klaar en duidelijk antwoord.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

07 **Vraag van mevrouw Annemie Turtelboom aan de minister van Werk over "de hoofdelijke aansprakelijkheid van opdrachtgevers in geval van flagrante overtredingen bij onderaannemers" (nr. 14010)**

07 **Question de Mme Annemie Turtelboom au ministre de l'Emploi sur "la responsabilité solidaire des maîtres d'ouvrage en cas d'infractions flagrantes commises par les sous-traitants" (n° 14010)**

07.01 **Annemie Turtelboom** (VLD): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, 18 gevallen van schijnzelfstandigheid, 18 inbreuken op loon- en arbeidsvoorwaarden, 8 inbreuken op de arbeidsduur en belachelijk lage lonen was ongeveer het weinig fraaie palmares dat de Sociale Inspectie optekende tijdens controles op 31 toiletten langs de autosnelwegen in dit land. U hebt van de gelegenheid gebruikgemaakt om aan te kondigen dat u zo snel mogelijk wil uitpakken met het wetsontwerp dat de hoofdelijke aansprakelijkheid wil invoeren voor opdrachtgevers in geval van flagrante overtredingen bij onderaannemers. Samen met de wet op de schijnzelfstandigheid, de SIOD en de elektronische registratie van iedereen die op een werf werkt, moet dit een van de belangrijkste instrumenten zijn tegen het zwartwerk. Het zijn ook de voorwaarden waaraan u het voorbije jaar heel hard werkte om onze arbeidsmarkt volledig te kunnen vrijmaken tegen halfweg dit jaar.

De bouwsector was niet erg enthousiast over uw plannen omdat hij het plan onuitvoerbaar en onrechtvaardig vindt. Ze verweten u een beetje stuntwerk omdat uw voorstel de rondetafelbesprekingen over de bestrijding van zwartwerk in de sector doorkruist.

Inhoudelijk rijzen er ook bezwaren vanuit de sector, omdat die van oordeel is dat hij niet zelf voor inspecteur moet spelen en dat dit toch eigenlijk de taak van de overheid is.

Daarom had ik graag een antwoord op een aantal vragen, mijnheer de minister.

In het verleden bleek dat de bevindingen van de Sociale Inspectie niet altijd snel meegedeeld werden aan de opdrachtgevers. Zal dat in de toekomst veranderen?

Zult u in de toekomst de controles van de Sociale Inspectie inzake het detecteren van uitwassen bij onderaannemers verder opdrijven? Beschikt de Sociale Inspectie hiervoor over voldoende middelen en manschappen?

Zal een intensievere rol worden weggelegd voor de SIOD in de bestrijding van deze uitwassen? Wat is de stand van zaken daarin?

Waarom hebt u het voorstel gelanceerd terwijl de rondetafelbesprekingen over het zwartwerk in de sector nog bezig zijn?

Hoe staat u tegenover het argument van de bouwsector dat controleren de taak van de overheid is, niet van de sector zelf?

07.02 Minister **Peter Vanvelthoven**: Mijnheer de voorzitter, mevrouw Turtelboom, de resultaten van de controle - ik heb het dan meer bepaald over de inhoud van de processen-verbaal - kunnen uiteraard niet door de inspectiediensten aan derden worden meegedeeld. U hebt de cijfergegevens in de krant kunnen lezen. De inhoud kan ik u niet medelen. Het geheim van het onderzoek verhindert dat, zoals u weet. Na een controle kan men alleen via de arbeidsauditeur of de procureur des Konings nadere informatie bekomen.

U weet dat controles op misbruiken inzake onderaanneming een van de prioriteiten van de inspectiedienst is, en in het bijzonder van de SIOD. Belangrijk hierbij is niet zozeer dat het aantal controles wordt opgedreven, maar vooral dat ze efficiënter en gericht gebeuren zodat de malafide ondernemers beter en harder kunnen worden aangepakt. De inspectiediensten maken ook meer en meer gebruik van het kruisen van gegevens en van de knipperlichten die daarvan het gevolg zijn. In de toekomst zal dat nog veel meer gebeuren aan de hand van de nieuwe LIMOSA-verplichtingen, de nieuwe werfmeldingen die het resultaat zijn van de rondetafelgesprekken in de bouw en andere bestaande databanken zoals die van de tijdelijke werkloosheid bij de RVA en natuurlijk ook de DIMONA-databank. Bovendien zal ook door het sluiten van een partnerschapovereenkomst in verschillende sectoren een permanent forum ontstaan tussen de inspectiediensten en de sectoren zodat er efficiënter door de inspectiediensten kan worden opgetreden.

Het principe van de hoofdelijke aansprakelijkheid is een regeringsbeslissing van april 2006. Dit wordt nu ook uitgevoerd. Tijdens de rondetafelbesprekingen van zowel de bouw als de schoonmaak kwam dit ook ter sprake. Ik kan u zelfs zeggen dat de rondetafelbesprekingen het ontwerp dat nu door de administratie wordt uitgevoerd hebben beïnvloed. In het ontwerp wordt immers bepaald dat in die sectoren waar de hoofdelijke aansprakelijkheid wordt ingevoerd, het alleen zal gelden als men nalaat een aantal zaken op punt te zetten. Ik denk bijvoorbeeld aan een elektronisch aanwezigheidsregister, wat de bouw betreft. De aanwezigheidsregistratie werd trouwens tijdens de rondetafelbesprekingen van de bouw en tijdens de rondetafelbespreking van de schoonmaak voorgesteld als een instrument in de strijd tegen de deloyale concurrentie.

U vroeg wie moet instaan voor de controle. Voor mij is het duidelijk dat zowel de inspectie als de opdrachtgever en de verschillende sectoren zelf een rol te spelen hebben in het naleven van de sociale wetten. Ik denk dat niemand wenst dat wij terecht komen in een politiestaat als het ware, waar alleen door middel van controles de naleving van wetten wordt afgedwongen.

Toen ik vorige week de mensen van het VBO hoorde, had ik de indruk dat men er bijna voor pleitte om de werkgevers en de bedrijven ter zake helemaal geen enkele opdracht te laten vervullen en dat de overheid maar in voldoende controle moest voorzien. Dat doortrekkende zou men kunnen redeneren dat we aan iedere werf en aan elke werkplaats een sociale inspecteur zouden moeten neerpoten. Ik denk dat dit niet de bedoeling is. Als we dat zouden voorstellen, zouden we evenzeer reacties krijgen van die kant.

Ik denk dat het dus een gemeenschappelijke verantwoordelijkheid is en dat de opdrachtgever daarin een heel belangrijke rol speelt. In sommige gevallen blijkt dat de opdrachtgever door de prijszetting weet, wist of had moeten weten dat de zaken niet in orde zijn aangezien de prijzen zo laag zijn. Als men weet wat de normale uurlonen zijn en wat preventie inzake arbeidsongevallen kost, heeft men een idee van wat het allemaal ongeveer zal kosten.

Ook in andere, minder duidelijke gevallen kan men een verantwoordelijkheid dragen. Dat wordt nu vertaald in het ontwerp van hoofdelijke aansprakelijkheid dat binnenkort zal worden ingediend. Het gaat echter niet om een aansprakelijkheid die onbepert is en waaraan men niet kan ontsnappen. Laat me dat duidelijk vooropstellen. Het vertrekt van de filosofie dat ook de opdrachtgever een belangrijke taak heeft in de strijd tegen de sociale fraude.

Overigens wil ik benadrukken dat heel wat sectoren expliciet vragende partij zijn voor een hoofdelijke aansprakelijkheid, voor zover die uiteraard redelijk is. Zo hebben de beroepsfederaties van het vervoer en van de schoonmaak zich uitdrukkelijk uitgesproken voor het invoeren van een hoofdelijke aansprakelijkheid.

Wat uw laatste vraag betreft, kan ik u nog zeggen dat de rondetafelgesprekken binnen de bouwsector nog niet zijn beëindigd. Een van de onderwerpen die nog aan de agenda staat, is precies het sluiten van een partnerschapsovereenkomst waarin een permanent forum zal worden georganiseerd voor overleg met onder meer onze inspectiediensten. Uiteraard zal over de uitvoering van de hoofdelijke aansprakelijkheid nog verder overleg plaatsvinden met de verschillende sectoren.

07.03 Annemie Turtelboom (VLD): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik dank u voor uw uitgebreid antwoord.

Ik denk dat het inderdaad goed is dat u verder werk maakt van het wetsontwerp. Dat was immers zo beslist door de regering. Het was een pakket om de markt te kunnen vrijmaken.

De intentie om af te rekenen met malafide ondernemingen die voor oneerlijke concurrentie zorgen, is goed. U verwijst naar een aantal sectoren die vragende partij zijn voor de hoofdelijke aansprakelijkheid.

De bouwsector is volgens mij een pak argwanender omdat het bouwproces op zich veel complexer is geworden. Als men de evolutie van de voorbije tien jaar bekijkt, is het op grotere werven bijna een kluwen van aannemers. Men ziet soms tien verschillende aannemers tegelijkertijd verschillende deeltaken uitvoeren.

Dat maakt de controle en de verantwoordelijkheid, net als de hoofdelijke aansprakelijkheid, natuurlijk een stuk belangrijker. Zij willen precies daarover hun bekommernis uiten.

Het is goed dat u onderstreept dat het niet noodzakelijk de bedoeling is het aantal controles op te drijven, maar vooral om efficiënte en goede controles tot stand te brengen. Het is kennelijk niet de bedoeling in het wilde weg te schieten en heel veel controles te doen, maar wel om problemen te detecteren. Dat moet zeker de bedoeling zijn van de SIOD. De SIOD in Nederland slaagt erin om de heel complexe, moeilijke dossiers die echt wel concurrentievervalsing zijn, op te sporen.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

De **voorzitter**: De heer Goutry wijst er mij op dat zijn vraag in verband met de sociale Maribel een beetje onterecht gekoppeld werd aan de vraag van de heer Drèze. Ik stel dan ook voor om de heer Goutry vooralsnog de gelegenheid te geven zijn vraag te stellen.

08 Vraag van de heer Luc Goutry aan de minister van Werk over "de vrijwaring van het systeem van de sociale Maribel" (nr. 13998)

08 Question de M. Luc Goutry au ministre de l'Emploi sur "la préservation du système du Maribel social" (n° 13998)

08.01 Luc Goutry (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de vraag van de heer Drèze ging uitsluitend over de laattijdige betaling. Ik heb het over het systeem als dusdanig. Ik stel u geen enkele vraag over de laattijdigheid, waarvan ik trouwens gehoord heb dat dit probleem ondertussen zou opgelost zijn.

Het systeem van de sociale Maribel voor de private non-profitsectoren kwam tot stand in 1997. Het was het resultaat van de wil van de toenmalige regering en de betrokken sociale partners om een systeem te ontwerpen dat eigen is aan de betrokken sector, de non-profit, en dat vooral diende te leiden tot een bevordering van de werkgelegenheid, op basis van de vermindering van werkgeversbijdragen die werden "gemutualiseerd". Zij werden dus in een fonds gebracht waaruit nieuwe tewerkstelling kon worden gegenereerd.

Van 1998 tot 2002 steeg het tewerkstellingsvolume in deze sectoren met gemiddeld 12 procent. Dat is geen toeval. Dat heeft onder meer te maken met de sociale Maribel. In die periode steeg de tewerkstelling in de non-profit met 22.000 voltijdse eenheden, goed voor 30.000 arbeidsplaatsen. Als we dat vergelijken met de

globale tewerkstelling in dezelfde periode, groeide die slechts met de helft, namelijk met 6 procent, terwijl in de non-profit – zoals geciteerd – met 12 procent. Bovendien heeft die sociale Maribel ook voor een grote extra aangroei van tewerkstelling gezorgd, namelijk voor niet minder dan 11.200 voltijdse eenheden in de non-profitsector, zijnde 17.000 effectieve arbeidsplaatsen. Het is dus van het allergrootste belang dat dit systeem financieel en structureel gewaarborgd blijft, want het gaat over 17.000 arbeidsplaatsen in de non-profitsector.

Daarover zijn momenteel toch wel vragen en bezorgdheden omdat de dotaties steeds minder toereikend zijn en niet worden geïndexeerd – een oud zeer –, waardoor een toenemende kloof ontstaat tussen de dotaties van het fonds en de evolutie van de reële lonen. Die dotaties lopen steeds achterop, er is geen indexatie en men volgt ook niet de anciënniteit van de lonen. Het is een geforfaitariseerde dotatie, maar de lonen verouderen en worden duurder voor de werkgevers. Dat wordt door dit systeem niet gecompenseerd, wat natuurlijk een zeer groot structureel probleem aan het worden is.

Voor de kleinere private non-profitsectoren hebben daar het meeste onder te lijden, want zij zijn het meest kwetsbaar. Ze zijn veel sterker afhankelijk van het systeem. Ik geef u het voorbeeld van de autonome revalidatiecentra. Dat zijn voor de helft NOK- en PSY-centra in Vlaanderen. De helft van die instellingen kampt nu al met financiële problemen. Zij zitten in het rood. Er wordt bespaard op hun werkingsmiddelen vanwege het RIZIV, hun loonkosten liggen hoog omdat zij quasi uitsluitend met hooggekwalificeerd personeel werken en zij zitten met de steeds groeiende decalage vanuit de sociale Maribel.

Mijnheer de minister, ik heb enkele vragen voor u. Heeft de regering de bedoeling om de dotaties in de toekomst voldoende te waarborgen en ze voldoende aan te passen aan de anciënniteit, zodanig dat de leefbaarheid van het systeem gewaarborgd blijft?

Ten tweede, overweegt de regering om deze dotaties te indexeren zodat zij beter de evolutie van de loonkosten kunnen volgen?

Ten derde, is de geciteerde problematiek van met name de kleinere sectoren u bekend? Wat zult u ondernemen om ervoor te zorgen dat zij kunnen worden veiliggesteld?

08.02 Minister **Peter Vanvelthoven**: Mijnheer de voorzitter, collega's, als minister van Werk hecht ik uiteraard veel belang aan de maatregel inzake de sociale Maribel en ben ik mij ervan bewust dat dankzij deze maatregel heel wat bijkomende tewerkstelling is gecreëerd in de non-profitsector. Ik ben mij uitermate bewust van de vraag vanuit de sector om de dotaties aan de sociale fondsen te indexeren.

U weet echter ongetwijfeld dat onze aandacht de laatste twee jaar voor honderd procent naar de vrijwaring van het systeem ging. Het was immers zo dat de berekeningswijze van de voorlopige en de definitieve dotaties in de praktijk voor onduidelijkheid en onzekerheid zorgde. In een eerste fase hebben we daarom verzekerd dat de dotaties voor het jaar 2006 minstens op het niveau van 2005 zouden blijven. Voor het jaar 2007 hebben we verzekerd dat voor alle fondsen de aangroei van tewerkstelling zich ook zal vertalen in een aangroei van de dotaties. Op die wijze lijkt de leefbaarheid van het systeem mij in de toekomst verzekerd.

Wat de indexering betreft, krijgen de sectorale fondsen jaarlijks een dotatie die ze kunnen gebruiken voor de financiering van de volledige loonkost van nieuw aangeworven werknemers. Die financiering wordt geplafonneerd. Elke sector heeft evenwel de mogelijkheid om deze plafonds zelf vast te leggen en aan te passen. Dit dient – uiteraard zou ik zeggen – te worden gedaan door de sociale partners zelf. Door het afsluiten van een collectieve arbeidsovereenkomst is dat mogelijk.

Ongetwijfeld zal het punt van de indexering terug op de agenda staan op het ogenblik waarop met de sociale partners over de dotaties voor 2008 wordt gesproken. Op zich ben ik daar niet tegen, maar ongetwijfeld zal die discussie plaatsvinden in het licht van wat budgettair mogelijk is. Het hoeft voor mij geen lineaire verhoging te zijn. Wat mij betreft, kan dit bijvoorbeeld ook bereikt worden door een differentiëring van de plafonds op basis van leeftijd of anciënniteit.

Ik wil benadrukken dat het de sociale partners zijn die dat per sector moeten vastleggen.

08.03 **Luc Gouty** (CD&V): Mijnheer de minister, uiteraard is de vrijwaring van het systeem de allerbelangrijkste prioriteit. Het is goed dat we al zo ver zijn dat de dotatie van 2007 die van 2006 plus de

aangroei is, want daar was einde vorig jaar grote ongerustheid over. Nu zijn we die klip toch al voorbij.

Ik steun u in uw overtuiging. Nu kan men niet meer achteruit: als daar 17.000 arbeidsplaatsen door worden geschapen of 11.000 voltijdse equivalenten, dan moet men dat ofwel structureel via de subsidiëring van al die instellingen incalculeren – een veel moeilijkere oefening! –, ofwel moet men het systeem voort zijn werk laten doen. Op een bepaald moment moet men dan natuurlijk beslissen of men het gebruikt voor aangroei of voor consolidatie. In elk geval, ook dat is een bezorgdheid. Op de duur is er natuurlijk koudwatervrees: als men altijd maar personeelsleden blijft aannemen via een stelsel van sociale Maribel, zit men achteraf ook altijd met onzekerheid en problemen.

Over de indexering moet er worden gediscussieerd. Hoe dan ook moeten de reële loonkosten worden opgevolgd. Wordt er gekozen voor differentiatie via anciënniteit? Voor mij niet gelaten, alleen is mijn bezorgdheid dat de kloof te groot wordt, vooral voor de kleinere sectoren. De grotere kunnen er wel tegen, omdat de sociale Maribel voor hen maar een kleinere fractie van hun werkgelegenheid vormt. Voor kleinere bedrijven is de werkgelegenheid via de sociale Maribel echter wezenlijk en substantieel. Vandaar mijn gedeelde bezorgdheid. Ik ben ervan overtuigd dat u, als socialistisch minister, het systeem mee zult blijven steunen.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

09 Question de M. Benoît Drèze au ministre de l'Emploi sur "l'harmonisation des statuts ouvriers et employés" (n° 14022)

09 Vraag van de heer Benoît Drèze aan de minister van Werk over "de harmonisering van de statuten van arbeiders en bedienden" (nr. 14022)

09.01 Benoît Drèze (cdH): Monsieur le président, monsieur le ministre, je lis dans le journal "De Standaard" de ce matin deux pages complètes sur ce dossier mais ma question est posée à la suite de l'accord interprofessionnel (AIP) qui vient d'être conclu.

Cet AIP mentionne qu'un groupe d'experts dirigés par le professeur Vanachter a étudié la problématique de l'harmonisation des statuts ouvriers et employés et qu'il a rendu un rapport intermédiaire aux partenaires sociaux du groupe des Dix. Ces derniers ont décidé de consacrer plusieurs réunions à cette problématique à partir de janvier 2007. J'ai cherché ce rapport en vain sur internet.

Dès lors, monsieur le ministre, pourriez-vous remettre une copie du rapport du professeur Vanachter aux membres de la commission Affaires sociales de la Chambre?

Pouvez-vous confirmer que les partenaires sociaux travaillent actuellement sur la question de l'harmonisation des statuts ouvriers et employés et ce, sur la base du rapport précité?

Pouvez-vous préciser le timing et les objectifs de ce travail, ainsi que les modalités de concertation et de suivi au niveau du gouvernement?

Enfin, pouvez-vous indiquer où en sont actuellement les relations – s'il y en a – entre les instances européennes et la Belgique à propos de cette harmonisation de statuts?

Je rappelle que la Belgique, avec la Grèce, est le seul pays européen où subsiste une distinction entre ouvriers et employés. Cette distinction a été considérée à deux reprises (en 1993 et en 2001) comme une discrimination par la Cour d'arbitrage. Les délais fixés en son temps par la Cour d'arbitrage sont aujourd'hui dépassés mais force est de constater que les discriminations subsistent. Ce point était dans la déclaration gouvernementale mais nous avons peu progressé. En effet, des distinctions subsistent en matière de préavis, de maladie, de salaire, de chômage partiel et de période d'essai.

Il s'agit d'une matière délicate mais nous attendons une avancée de la part du gouvernement.

09.02 Peter Vanvelthoven, ministre: Monsieur le président, cher collègue, lorsque j'ai reçu les partenaires sociaux au sein de ma cellule stratégique à la fin du mois d'octobre, ils m'ont en effet indiqué qu'ils allaient continuer à travailler au mois de janvier sur la base du rapport intermédiaire du professeur Vanachter.

Je ne peux pas vous le transmettre car je n'en dispose pas moi-même.

Ce que je retiens de l'AIP, c'est que les partenaires sociaux prennent très au sérieux le rapprochement des statuts ouvriers et employés. Ils ont en effet repris cette question comme point d'ancrage. C'est pourquoi je souhaite leur accorder encore de la marge pour poursuivre le débat sur ce sujet délicat en toute sérénité. À ma connaissance, il n'y a pas de contact entre la Belgique et les instances européennes à ce propos.

09.03 Benoît Drèze (cdH): Si j'étais ministre de l'Emploi, je demanderais à disposer du rapport. Si les partenaires sociaux l'ont, leur ministre de référence principal devrait en disposer également. Cela me ferait plaisir que vous le demandiez et que vous puissiez le transmettre. Je ne crois pas qu'un tel rapport soit un secret d'État: c'est une étude pouvant alimenter la réflexion. Celle-ci ne pourrait se cantonner aux seuls partenaires sociaux, même s'ils sont les premiers concernés. Tout le monde sait bien qu'ils ne s'en sortiront pas sans une aide du gouvernement et éventuellement du parlement. Je me permets donc d'insister pour que vous demandiez ce rapport et pour que nous puissions en disposer.

Apparemment, il n'y a pas de difficultés avec la Commission européenne à ce stade mais cela nous pend au nez. Dès que quelqu'un aura l'idée, bonne ou mauvaise, d'introduire un dossier à la Cour de Justice européenne, la Belgique sera mise en difficulté. Le raisonnement de la Cour d'arbitrage en matière de discrimination sera le même que celui de la Cour de Justice européenne si celle-ci est saisie. Je suis conscient qu'il s'agit d'un sujet très délicat et qu'on ne verrait le dossier progresser sans compromis ou sans moyens budgétaires supplémentaires. Quoi qu'il en soit, selon moi, la Belgique devrait vraiment progresser davantage en la matière.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

10 Question de M. Benoît Drèze au ministre de l'Emploi sur "la présence en Belgique de travailleurs indiens sous-payés" (n° 14025)

10 Vraag van de heer Benoît Drèze aan de minister van Werk over "onderbetaalde Indische werknemers in België" (nr. 14025)

10.01 Benoît Drèze (cdH): Monsieur le président, monsieur le ministre, d'après la presse de ce week-end, le SETCa, autrement dit la FGTB, s'est indigné de la présence en Belgique de travailleurs indiens sous-payés. Ainsi, par exemple, dans des entreprises comme Mobistar, Hewlett Packard et Telenet, des informaticiens seraient payés au salaire minimum. Il semble d'ailleurs qu'il ne s'agisse pas là d'une nouveauté; le SPF Emploi, Travail et Concertation sociale serait au courant de ce genre de pratique depuis un certain temps déjà, en tout cas pour certaines des entreprises citées.

Monsieur le ministre, ces faits sont-ils exacts? Quelle est l'ampleur de ce phénomène? Ce phénomène touche-t-il d'autres secteurs et d'autres nationalités? Quelles actions avez-vous entreprises ou comptez-vous entreprendre? La répartition actuelle des compétences en matière d'emploi vous empêche-t-elle d'agir dans ce dossier?

10.02 Peter Vanvelthoven, ministre: Monsieur le président, monsieur Drèze, il ressort des informations qui m'ont été fournies par mes services d'inspection que de nombreux problèmes se sont posés, il y a quelques années (en 1999 et en 2000), à l'aube du nouveau millénaire.

En février 2006, à la suite de la parution d'un article dans la presse, une vaste enquête a été menée par les services d'inspection en ce qui concerne les abus à l'égard de travailleurs dans certaines des entreprises que vous citez. Il s'est avéré que le résultat ne correspondait pas aux prétendues informations. Il ressort de cette enquête que l'on travaille davantage avec des travailleurs qui opèrent à partir de leur propre pays (l'Inde) et sont en ligne avec les entreprises situées en Belgique. Il va sans dire que les conditions de rémunération et de travail belges ne leur sont pas applicables.

À la suite de ces nouveaux faits dont la presse s'est fait l'écho, j'ai transmis les informations à mes services d'inspection en vue d'examiner la situation de plus près.

S'il existe des abus au niveau des conditions salariales et des conditions de travail, les services d'inspection

fédéraux sont pleinement compétents pour procéder aux enquêtes et dresser, le cas échéant, des procès-verbaux.

10.03 Benoît Drèze (cdH): Je reste sur ma faim car vous terminez en parlant de dresser le cas échéant des procès-verbaux tout en admettant que le phénomène est connu de longue date et qu'on apprend les choses par la presse.

J'aimerais connaître l'évolution du dossier dans les prochaines semaines pour voir si l'État de droit est respecté dans ce pays dans une matière importante, celle des conditions de travail de membres du personnel, quelle que soit leur nationalité. Il est évident pour tout le monde que la réglementation du travail devrait être intégralement appliquée et que ce genre de phénomène, qui a débuté au moins en 1999, ne devrait pas exister.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

11 Question de M. Benoît Drèze au ministre de l'Emploi sur "la prise en charge par les Régions des chômeurs de longue durée" (n° 14026)

11 Vraag van de heer Benoît Drèze aan de minister van Werk over "de financiële tenlasteneming van de langdurig werklozen door de Gewesten" (nr. 14026)

11.01 Benoît Drèze (cdH): Monsieur le président, lors de ma question précédente, le ministre n'a pas répondu en ce qui concerne la répartition des compétences. J'y reviens donc dans cette question-ci.

On sait que le sp.a s'est prononcé en son temps, par la voix de son président, pour une régionalisation accrue des matières qui relèvent encore du fédéral au niveau de l'emploi. Je vous avais interrogé à l'époque et vous m'aviez apporté une réponse réservée.

Dans un second temps, le CD&V s'est aussi prononcé sur le même sujet et, ce week-end, le VLD en remet une couche. Cela ne nous surprend pas outre mesure. Manifestement, dans la campagne électorale qui s'ouvre, les partis démocratiques flamands sont d'un avis constant, que mon parti ne partage absolument pas.

Monsieur le ministre, je tenais à vous interroger sur un point précis exprimé par le parti du premier ministre ce week-end, à savoir la prise en charge des chômeurs de longue durée par les Régions, notamment sur le plan financier. De fait, l'accompagnement des chômeurs est déjà une compétence régionale depuis 1989. En Allemagne par exemple, il y a une prise en charge au niveau local. Le tout est de savoir si le coût financier ressort de l'État fédéral ou du niveau local. Cette question n'est évidemment pas neutre du tout.

Je souhaiterais savoir si cette idée du premier ministre et de son parti a été débattue au sein du gouvernement et si vous la partagez, en tant que ministre de l'Emploi. Quelles en seraient les modalités pratiques? Ce que nous avons entendu ce week-end reste très vague. Existe-t-il à vos yeux des alternatives à une telle option?

11.02 Peter Vanvelthoven, ministre: Monsieur le président, monsieur Drèze, l'idée lancée par le premier ministre et son parti concernant la prise en charge des chômeurs de longue durée par les Régions n'a pas fait l'objet d'une discussion au sein du gouvernement.

En tant que ministre de l'Emploi, je respecte les engagements pris à ce propos lors de la formation de ce gouvernement. Avec tous les partis concernés, nous essayons d'exécuter au mieux l'accord de coopération relatif à l'accompagnement et au suivi actif des chômeurs.

Lors de l'évaluation de cet accord à la mi-2007, et comme prévu dès le début, une décision sera prise par rapport aux dispositions de la réglementation relative au chômage qui concernent le chômage de longue durée.

À ce moment-là, nous disposerons des éléments nécessaires pour prendre une décision en connaissance de cause.

11.03 Benoît Drèze (cdH): Monsieur le ministre, je vais profiter de cette question pour vous faire part d'un sentiment personnel.

J'ai prêté serment à la Chambre le 1er juillet 2004 avec l'enthousiasme, notamment, de pouvoir travailler dans cette commission avec le ministre qui a précédé Mme Van den Bossche, M. Frank Vandenbroucke, qui est pour moi quelqu'un de qualité, d'entrepreneur, d'intelligent et qui a du pouvoir au sein de votre parti. Malheureusement, il a quitté la sphère fédérale quelques jours après ma prestation de serment. Ma frustration était donc importante mais elle a été en partie compensée par le charme et le dynamisme de Freya Van den Bossche, avec qui nous avons eu du plaisir à travailler. Manifestement, sur la politique de l'emploi, depuis que M. Vandenbroucke est parti, le régime de croisière est relativement bas.

Cela avait bien commencé en octobre 2003, avec la Conférence nationale pour l'emploi qui ambitionnait de créer 60.000 emplois supplémentaires aux 200.000 promis par le gouvernement. Ensuite, à part le Pacte de solidarité entre les générations, on n'a rien vu de tangible.

Mon sentiment personnel est que votre parti porte une lourde responsabilité dans ce qui va se passer dans les mois qui viennent, dans le sens où vous avez mis les poids lourds à la Région flamande. Sans vouloir vous vexer – ce n'est pas du tout l'objet – les ministres qui se sont succédé après le ministre Vandenbroucke ont eu pour mot d'ordre, semble-t-il, de ne pas trop en faire, quelles que soient leurs capacités personnelles.

Il serait assez simple de dire aujourd'hui que le fédéral ne peut travailler et qu'il faut donc régionaliser. Je trouve que ce raisonnement est extrêmement court et que si le sp.a avait laissé M. Vandenbroucke ici plutôt que de l'amener ailleurs avec les forces centrifuges qui l'accompagnent, nous n'en serions pas là aujourd'hui et nous aurions une campagne électorale plus sereine en matière d'emploi, car derrière cette matière, il y a aussi la sécurité sociale. C'est donc à raison que les syndicats et les employeurs, tant flamands que francophones, en tout cas au niveau interprofessionnel, ne sont pas d'accord avec votre hypothèse et souhaitent vraiment, comme nous, le maintien d'une sécurité sociale fédérale ainsi que le maintien des compétences en matière d'emploi, pour ce qu'il en reste, qui sont liées à la sécurité sociale, au niveau fédéral.

De la sorte, vous connaissez mon point de vue.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

12 Vraag van mevrouw Annemie Turtelboom aan de minister van Werk over "de toenemende krapte op de arbeidsmarkt" (nr. 14032)

12 Question de Mme Annemie Turtelboom au ministre de l'Emploi sur "la pénurie croissante sur le marché du travail" (n° 14032)

12.01 Annemie Turtelboom (VLD): Mijnheer de minister, uit cijfers van Manpower Barometer voor de werkgelegenheidsvooruitzichten voor het eerste kwartaal 2007 blijkt een algemene tendens van beterschap op de arbeidsmarkt in de drie regio's. In Brussel bedraagt de prognose +21%, in Vlaanderen +12% en in Wallonië wordt een toename van 6% verwacht. De meest gunstige vooruitzichten situeren zich in de sector transport, opslag en communicatie. Ook de financiële instellingen, verzekeringen, vastgoed en diensten aan bedrijven hebben een zeer gunstige tewerkstellingsprognose.

Dat is goed nieuws, maar dat neemt niet weg dat er ook een groeiend probleem is aan de aanbodzijde van de arbeidsmarkt. Uit een enquête van het zakenblad B.I.S. blijkt dat er niet minder dan 12.000 vacatures bij 50 grote bedrijven zijn. De goeddraaiende economie is daarvoor een verklaringsgrond. De massale uittreding van de babyboomgeneratie een andere. Daarnaast rijst nog steeds het probleem van de werkloosheidsvallen.

Ondanks verschillende regeringsinitiatieven om wie wil werken, beter te belonen, blijft een aantal werkzoekenden aarzelen om een nieuwe job te aanvaarden om de eenvoudige reden dat werken onvoldoende loont of hun bepaalde sociale voordelen ontnemt. Ondanks dat knelpuntberoepen onder een soepeler regime vallen om buitenlandse werknemers aan te trekken, blijken heel wat problemen nog steeds niet verholpen. Overigens is het gezien het hoog aantal werklozen nog steeds aangewezen om ook onze eigen mensen maximaal te activeren.

De werkloosheidsvallen werden reeds herhaaldelijk onderzocht, maar ze zijn nog steeds de wereld niet uit. Uit de verhalen van alleenstaande moeders afgelopen weekend in Het Laatste Nieuws blijkt dat er nog heel wat vallen zijn om daadwerkelijk de stap naar de arbeidsmarkt te zetten.

Werkzoekenden worden door de nieuwe activeringsregeling intensief naar werk begeleid. Toch is gebleken dat dat voor laaggeschoolde jongeren nog steeds onvoldoende is. Het mag duidelijk zijn dat vandaag nog steeds een probleemsituatie bestaat, die naar verwachting steeds erger zal worden naarmate de vergrijzing toeneemt. Vooral voor de knelpuntberoepen lijkt het noodzakelijk om dringend samen met de sociale partners en de regionale ministers een actieplan met kwantificeerbare doelstellingen uit te stippelen.

Mijnheer de minister, naar aanleiding van de krapte op de arbeidsmarkt de volgende jaren, kreeg ik graan antwoord op deze vragen.

Wat is de recente stand van zaken met betrekking tot het bestaan van financiële en niet-financiële werkloosheidsvallen? Zult u deze legislatuur nog initiatieven nemen om daaraan voort te remediëren?

Wat zult u ondernemen om de activeringsplannen voor laaggeschoolde werkloze jongeren te verhogen en doeltreffender te maken?

Zult u met uw regionale collega's en de sociale partners een actieplan opstellen om de begeleiding naar knelpuntberoepen gevoelig op te drijven? Ik denk bijvoorbeeld ook aan het hanteren van een stappenplan en kwantificeerbare doelstellingen om zo de knelpuntberoepen weg te werken.

12.02 Minister **Peter Vanvelthoven**: Mijnheer de voorzitter, collega, zoals u ongetwijfeld weet, heeft deze regering heel wat initiatieven genomen om het aantal werkloosheidsvallen waar mogelijk te verminderen. Als minister van Werk denk ik bijvoorbeeld aan de nieuwe berekeningswijze van de inkomensgarantie-uitkering. Dat betekent uiteraard niet dat er geen werkloosheidsvallen meer bestaan.

De regering is ook de verbintenis aangegaan om de voorstellen die de sociale partners in 2006 hebben geformuleerd tot uitvoering van het luik welvaartsvastheid van het Generatiepact, uit te voeren. In die voorstellen is er ook een reeks die betrekking heeft op de bestrijding van werkloosheidsvallen. Het is de bedoeling die suggesties die bijvoorbeeld betrekking hebben op de uitbouw van kinderopvang of de doorbetaling van verhoogde kinderbijslag gedurende twee jaar, nog tijdens deze legislatuur te concretiseren.

Zoals u merkt, is hier niet alleen de minister van Werk aan zet. Het lijkt mij ook niet eerlijk om nu nog grote beloftes te doen over nieuwe initiatieven die nog zullen worden gerealiseerd vóór de komende verkiezingen. Het concretiseren van de nog lopende projecten zal volgens mij sowieso al de nodige energie kosten.

Het komt de bevoegde gewestministers natuurlijk toe om werkzoekenden te leiden naar knelpuntberoepen. Als vergoede werklozen weigeren in te gaan op een passend traject dat hen moet toelaten een knelpuntvacature in te vullen of indien ze een passend werkaanbod weigeren, worden die gegevens bezorgd aan de RVA die het nodige gevolg eraan zal geven.

Het opzetten van stappenplannen om knelpuntvacatures in te vullen, behoort dus niet tot mijn bevoegdheid maar uiteraard juich ik elk initiatief toe van mijn bevoegde collega's om zoveel mogelijk die vacatures in te vullen. Als zij op mijn medewerking een beroep doen en voor zover ik hen kan helpen, zal ik dat uiteraard doen.

Verder wil ik nog benadrukken dat tijdens deze legislatuur het bedrag en het toepassingsgebied van de werkbonus meermaals werd verruimd. Daarnaast werd via fiscale weg de jobkorting ingevoerd die voorziet in een versterking van het beroepskostenforfait dat vooral de lagere inkomens ten goede komt. In het kader van het conclaaf is trouwens in een verdubbeling van het voordeel voorzien in 2007.

Zoals u weet, hebben de sociale partners in het kader van het IPA beslist het bedrag van het gewaarborgd minimum maandinkomen in twee stappen van telkens 25 euro per maand op te trekken. Ook dat zal de werkloosheidsval verkleinen.

Bovendien heeft de regering een belangrijk bedrag ter beschikking gesteld om voor de werkgevers de impact hiervan op de lagelooncomponent in de structurele lastenverlaging enerzijds en voor de werknemers

op de werkbonus anderzijds te compenseren. Door de techniek van deze bonus, een forfait tot een bepaalde loongrens en vervolgens degressief afnemend, zou dit ertoe kunnen leiden dat het bedrag van de werkbonus ook voor een aantal werknemers die niet strikt op het niveau van het gewaarborgd minimum maandinkomen zitten mee verhoogt. De RSZ bekijkt momenteel scenario's om te bekijken wat binnen het toegemeten budget mogelijk is.

12.03 Annemie Turtelboom (VLD): Mijnheer de minister, het was niet mijn bedoeling om u nog grote beloften te laten doen. Het was vooral de bedoeling te kijken welke maatregelen er op dit ogenblik nog aankomen of nog kunnen aankomen. Over die suggesties van de sociale partners zal ik de andere bevoegde ministers zeker ook ondervragen.

In verband met het stappenplan om te werken met streefcijfers voor knelpuntvacatures denk ik dat er wel een federaal luik is. Er is namelijk niet alleen het luik van de begeleiding maar ook dat van de sanctionering. Dat is eigenlijk een luik waaraan vanuit de federale regering en door u als federaal minister wel kan worden gewerkt.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

13 Question de M. Benoît Drèze au ministre de l'Emploi sur "la conclusion d'un contrat de travail et l'envoi de documents sociaux par voie électronique" (n° 14056)

13 Vraag van de heer Benoît Drèze aan de minister van Werk over "het afsluiten van een arbeidscontract en het versturen van sociale documenten langs elektronische weg" (nr. 14056)

13.01 Benoît Drèze (cdH): Monsieur le ministre, la FEB se félicite de l'approbation récente par le Conseil des ministres d'un projet de loi devant permettre la conclusion d'un contrat de travail et l'envoi de documents sociaux par voie électronique. Il s'agirait notamment des fiches de paie mensuelles, de l'état des prestations, du compte individuel annuel, de la lettre de détachement et des documents liés à la cessation du contrat de travail.

Sauf erreur, je n'ai pas trouvé de communiqué de presse du Conseil des ministres sur cet objet.

Monsieur le ministre, confirmez-vous l'approbation d'un tel projet de loi? Quels sont les documents qu'il vise? Le projet a-t-il suscité un avis des partenaires sociaux, et si oui lequel?

Pourra-t-il encore être voté sous la présente législature? Quelle est la date envisagée pour son entrée en vigueur?

Les modalités prévues apportent-elles des garanties au moins équivalentes aux procédures actuellement en vigueur sur support papier?

Enfin, envisagez-vous à terme de rendre obligatoire l'usage du support électronique? Dans l'affirmative, en quels cas et dans quel délai?

13.02 Peter Vanvelthoven, ministre: Monsieur le président, cher collègue, le projet de loi a en effet été approuvé par le Conseil des ministres du 26 janvier sur proposition du ministre de l'Emploi et des Affaires sociales et du secrétaire d'État à la Simplification administrative.

Il permet de conclure un contrat de travail au moyen d'une signature électronique et de transmettre les documents suivants par voie électronique: le compte individuel, l'état mensuel des prestations de travail en cas d'horaire flexible ou variable, la fiche salariale mensuelle, et d'autres documents introduits par CCT.

Au sein du CNT, une large concertation a eu lieu sur ce projet, lequel a reçu l'approbation unanime des partenaires sociaux. Ce projet ne modifie en rien les obligations de l'employeur, mais prévoit seulement la possibilité pour lui d'envoyer ces documents par voie électronique.

Les documents trop sensibles pour les travailleurs, notamment au sujet du licenciement, ont été retirés du projet après concertation avec le CNT. Je présenterai le projet de loi au Parlement dans les deux mois.

13.03 **Benoît Drèze** (cdH): Votre ambition est donc bien de boucler le dossier sous cette législature.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

La discussion des questions et interpellations se termine à 12.13 heures.

De bespreking van vragen en interpellaties eindigt om 12.13 uur.